

4. januar 2010

I medfør af § 36, stk. 1 i Landstingets Forretningsorden fremsætter jeg følgende spørgsmål til Landsstyret:

1. **Er der viden om hvor stor en procentdel af dem der uddanner sig i Danmark finansieret af de grønlandske samfund der returnerer efter at have færdiggjort deres uddannelse?**
2. **Hvor meget koster det de grønlandske samfund, at der er nogen uddannelsessøgende der ikke returnerer til Grønland efter endt uddannelse?**
3. **Har Naalakkersuisut planer om at udsende et erstatningskrav til de uddannelsessøgende der ikke returnerer til Grønland efter endt uddannelse?**

(Medlem af Inatsisartut Malik Berthelsen, Siumut)

Begrundelse:

Med baggrund i Administrerende direktør for Air Greenland Michael Binzers debatoplæg / forslag gennem medierne ønsker jeg at få noget viden om de 3 spørgsmål der stilles ovenfor.

De unge der er nødt til at forlade deres land for at tage sig en videregående uddannelse skal selvfølgelig have den anerkendelse de fortjener. Det er nemlig dem der kommer til at overtage de stillinger vi mangler mandskab til.

Dog erfarer vi og hører, at der er nogen der ikke vender tilbage til Grønland. Vi er klar over, at der findes forskellige årsager til dette. Såsom stiftet familie med en dansk bosiddende i Danmark, ønske om at høste erfaring i et andet land før man returnere til Grønland og bedre generelle vilkår end det man møder i Grønland.

Selvfølgelig er det den enkeltes suværene ret til selv at bestemme om hvor vedkommende vil bosætte sig og det er sundt for unge at udforske og høste erfaring selv.

På trods af dette må jeg give Michael Binzer ret i, at dem der tager en uddannelse finansieret af Grønland må tage del i det grønlandske arbejdsmarked for at vise deres taknemlighed over for dette. Ligesom der er nogle fag indenfor luftfartsuddannelserne hvor det er påkrævet, at man efter endt uddannelse tager en tårn i Grønland i en allerede bestemt periode.

SIUMUT INATSISARTUNI ILAASORTAAQ / LANDSTINGSMEDLEM

Jeg mener ikke der er grund til bekymring, for at de unges vilje til uddannelse vil blive mindsket ved at man sætter nogle krav. Jeg ser det tværtimod som en uddannelsesmæssig og økonomisk mere bæredygtig tilgang.

Hvis den uddannelsessøgende har bestemt sig for ikke at anvende sin uddannelse i Grønland end-sige vende tilbage til Grønland så er jeg af den mening, at vedkommende selv må påtage sig an-svaret